U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobkyně: **Alba, a. s.,** se sídlem Levá 6/311, Praha 4, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hl. m. Prahu,** Štěpánská 28, Praha 1, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 2. 2011, čj. 1390/11-1500-106358, čj. 1391/11-1500-106358, čj. 1392/11-1500-106358, čj. 1393/11-1500-106358, čj. 1394/11-1500-106358, čj. 1395/11-1500-106358, čj. 1396/11-1500-106358, čj. 1397/11-1500-106358, čj. 1398/11-1500-106358, čj. 1399/11-1500-106358, čj. 1400/11-1500-106358, čj. 1401/11-1500-106358 a čj. 1402/11-1500-106358, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2011, čj. 5 Af 20/2011 - 21-22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**
II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Třinácti žalobami podanými dne 13. 4. 2011 u Městského soudu v Praze brojila žalobkyně proti rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 2. 2011. Usnesením ze dne 14. 6. 2011, čj. 5 Af 20-32/2011-19, spojil městský soud věci vedené pod sp. zn. 5 Af 20/2011 až 5 Af 32/2011 ke společnému projednání a rozhodnutí s tím, že věci budou nadále vedeny pod sp. zn. 5 Af 20/2011.

Usnesením ze dne 29. 6. 2011, čj. 5 Af 20/2011 – 21-22, vyzval městský soud žalobkyni, aby ve lhůtě 7 dnů od doručení usnesení zaplatila soudní poplatek z podané žaloby ve výši 2000 Kč. Dále žalobkyni poučil o tom, že odvolání proti tomuto usnesení není přípustné.

Podáním označeným jako „odvolání“ ze dne 14. 7. 2011 brojila žalobkyně proti usnesení městského soudu ze dne 29. 6. 2011, čj. 5 Af 20/2011 – 21-22, a domáhala se, aby kasační soud usnesení městského soudu přezkoumal a zrušil je. Městský soud posoudil podání jako kasační stížnost a zaslal ji Nejvyššímu správnímu soudu. Vzhledem k povaze odvolání nevyzýval žalobkyni k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti, ani k zastoupení advokátem.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda je kasační stížnost přípustná.

Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé, tedy rozhodnutí, u nichž odnětí možnosti brojit proti nim kasační stížností stěžovatele v jeho právech účastníka řízení nikterak nezkracuje.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích vzniká žalobcům poplatková povinnost podáním žaloby; výše poplatku je pak stanovena týmž zákonem. Výzva soudu k zaplacení soudního poplatku (v souladu s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích) je tak pouze konstatováním zákonné povinnosti žalobců. Jejím účelem je naplnění podmínek řízení tak, aby mohl soud v řízení pokračovat: výzvu soudu k zaplacení soudního poplatku proto nelze vnímat jinak než jako rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Kasační stížnost směřující proti takovému rozhodnutí je pak ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřípustná. Ke shodnému závěru dospěl i Ústavní soud v nálezu ze dne 16. 3. 2006, sp. zn. I ÚS 664/03.

Otázkou, zda je možné brojit proti výzvě k zaplacení soudního poplatku kasační stížností, se Nejvyšší správní soud zabýval již v předchozích rozhodnutích, konkrétně v usnesení ze dne 27. 2. 2006, čj. 5 As 15/2005 - 47, a vyslovil: *„Usnesení krajského soudu, kterým byl žalobce vyzván k úhradě soudního poplatku, je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.]; kasační stížnost proti němu je nepřípustná“*, a dále v rozsudku ze dne 16. 4. 2008, čj. 1 As 2/2008 - 47, podle kterého *„výzva soudu k zaplacení soudního poplatku je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Kasační stížnost směřující proti této výzvě je ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřípustná“*.

Ze shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti usnesení městského soudu odmítnul jako nepřípustnou podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. října 2011

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu